

Universitätsbibliothek Wuppertal

Scholia graeca in Aristophanem

Dübner, Friedrich

Parisiis, 1842

Acharnenses

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5255)

ADNOTATIO

IN

SCHOLIASTAS ARISTOPHANIS.

ACHARNENSES.

¶ **ARG. I.** 3 ἐφέστηχεν Reg. (membr. 2712, quem contulimus). — 5 ἔξαπ. Reg. Ceteri ut videtur ἐξάπτοντας. — 11 πολεμικωτάτοις κατακέλευσιν R., postremum etiam Reg. — 12 ἀπολογήσασθαι R. Ald. — 15 τοῖς τοῦ Τηλ. Reg. — 16 ἀχαρίστως R. — 17 περὶ om. Reg. Brunck. τοῦ τε. — 26 παρεσκευασμένα, 27 τούτων Reg. — 30 τινὰς Reg. — 33 προσαποστελλόντων Reg. Ald. — 36 τὸν στρατηγὸν R. — 40 ἐπανήκει post ἀναλύνων in Reg. — 4 οὐ σώζονται post Νουμηνίαις transponi mavult Elmsleius.

ARG. II. 10 πάλιν om. R. — 16 ὡς ἱκανῶς Ald. Correxerit Brunckius.

SCHOLIA.

1, 28 θαυμαστικῶς ἀντὶ R., qui totum scholion proximo scholio postponit, post φάσκων. — 29 συμπ. om. R. — 32 ἐπεὶν ἢ κ. R. — 34, 35 τὸν ἐμ. θυμὸν Ald. 38 addit R. ὅσα : Τὸ μῦθον τοῦτο ἀόριστον δὲ πλῆθος ἀριθμοῦ σημαίνει. — 1 ὡς καὶ om. R.

3, 7 ψαμμακῶσια et infra l. 9 et 28 ψαμμακῶσιους Suidæ codex Paris. A. Scribebatur ψαμμοκ-. — 12 Λημνίαις Kusterus. Legebatur Λίμναις, et sic Suidæ cod. Paris. pro vulgato Λήμναις. Est fragm. 327. — 13 πᾶσ' ἐγάργαιρ' Toupius Emend. vol. 3, p. 200. Legebatur πᾶσα γάργαιρ'. — 14 post ἡμῖν addendum ἐστὶν ἀνδρῶν ex Macroβii Saturn. 5, 20. — 15 ἄ δὲ Suidas. ἄδε Ald. Locum aliquot verbis auctum affert Athen. 6, p. 229, F. — 22 ἀπὸ τοῦ Suidas. Legebatur ἀπὸ τε, recte, si cum Kustero scribatur ἀπὸ τε τῆς ψάμμου καὶ τῶν γαργάρων. ὁ γὰρ—. DIND. — 33 τοῦ γ ex Suida addidit Dind. — 37 sic Kusterus. ἀρίστων ἀνδρῶν Ald. Cod. Laur. ἀνδρῶν κρατίστων μάρμαιρε (quo deleto superscriptum κάρχαιρε) π.

6, 47-50 Ἀπλήστως — ἵππείας infra post Θεόπομπος habet R.

8, 10 ὀλοίτην Elmsleius. Probabilior Dobræi conjectura ὀλοίατ'. DIND.

10, 17-23 pro his R. κεχρήνη συναλεί ἀπὸ τοῦ κεχρήνεα ἀττι. τὸ γὰρ ε καὶ α εἰς η, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνίθων τῶν νεοττῶν προσδεχομένων καὶ κεχρηνότων. — 23 ὄον οὔν τρ. μ. ἦν τὸ ἀκοῦσαί τι τῶν Αἰσχύλου Suidas. s. Κεχρήνη. — 29 ἐνιαυτῶ λ' Palmerius. Legebatur ἐνιαυτόν.

11, 35 ἐκ τῶν τριάκοντα. V. Xenoph. H. Gr. 2, 3, 2. Χιῶν Suidas s. Θέογνις et Ψυχροῦ βίου. Scribebatur Χιῶν. V. v. 138-140. DIND.

12, 36 ἐνσειστον οὔσαν τῆ φ. μ. ἐξέσεισε R. Εὔσειστον correxit Dind. ex Laur. Vulgo ἄσειστον. Laur. τὴν φύσιν.

13, 41 Laur. Τινὲς οὕτως. ὁ M.

15, 48 τάτες R. τῆδες Ald. Suidas s. Τῆτες : τοῦτο δὲ οἱ Δωριεῖς τάτες λέγουσι καὶ διὰ τοῦ δ τῆδες.

16, 51 ὁ δὲ X. οὔτος R. ὅσον δὲ τὸ κυψάνει Ald., et ἀλλησῆς. — 53 ὡς δηλοῖ καὶ om. R. — 1 om. R., qui 2 Ἀχαιοῖσι με, reliquis omissis.

17, 7 σμήχεσθαι (γρ. καὶ σμᾶσθαι) Laur. — τοῦ τ Suidas s. ῥύπτει. τούτου Ald. — 8 χρύπος Suidas. ῥύπος γὰρ Ald.

18, 12 κόνιν R. et Suidas. κόνια Kusterus. — 13 σμῶμενοι Kusterus. ὁσμώμενοι R. Ald. et Suid.

19, 17-22 pro his R. εἰσὶ δὲ κύρια γ τοῦ μηνὸς Ἀθηνῆσι [sic], πρώτη—τριακὰς αἱ κύρια. αἱ δὲ πρὸς τὸ κατεπεῖγον καλοῦνται σύγκλητοι. De hoc scholio dictum ab Schœmanno De comit. p. 29, 31, 32, 43. Lin. 17 κύρια addidi ex Suida s. Ἐκκλησία κυρία. DIND. — 18 ἡ πρώτη, καὶ ἡ δεκάτη, καὶ ἡ τριακὰς etiam Suidas. At aliter Ulpianus, Demosthenis interpres, in Timocrateam; qui primam ἐκκλησίαν κυρίαν apud Athenienses non primo die mensis, sed undecimo habitam esse tradit. Verba ejus hæc sunt : Ἰστέον γὰρ, ὅτι κατὰ μῆνα τρεῖς ἐκκλησίας ἐποιούοντο, βουλευόμενοι περὶ τῶν ἐν

πόλει πραγμάτων. ... καὶ ἐγένετο ἡ πρώτη, ἐνδεκάτη τοῦ μηνός. ἡ δὲ δευτέρα, περὶ τὴν εἰκοστήν. ἡ δὲ τρίτη, περὶ τὴν τριακοστήν. Ex hoc igitur loco Ulpiani Petitus De leg. Attic. p. 196 scholiasten nostrum emendandum esse censet : cui assentior. KUST. — 19 συναγόμεναι Ald. Suidæ codex Bruxell. Suidæ. ἐναγόμεναι Ald. Suidæ codex Paris. et Leid. προσκλητοῖς ἐναγόμεναι. — 21 sq. τὰ κατεπιέγοντα Ald.

22, 37 εἰσῆλθαι R. εἰς τὰς ἐκκλησίας Ald. — 39 addit R. τοῦτο ἐμχανῶντο καὶ πολλὰ ἄλλα. — 41, 42 uncis inclusa omittit Suidas s. Μεμλωμένον et Σχοινίον, ab recentiore grammatico addita. Kuster. κοκκίνω κεχρισμένον.

26, 8 κατερχόμενοι Suidas s. Ἄθροι.

30, 17 πληθώρας scripsit Dind. Legebatur πληθώρας. — 22 ἀλογίας ex scholis philosophorum petitum. Porphy. De abstin. 1, 34 : ἐκβακχευομένη ἡ ψυχὴ ὑπὸ τῆς ἀλογίας ἀναπηδᾷ τε ποιῆ καὶ ἐκβοᾷν καὶ κεκραγένοι. TOUR. Emend. vol. 2, p. 175.

31, 24 ξύω Suidas in Ἀπορῶ. — 25 παιδιὰς τινὰς Suidas. Legebatur παιδιᾶς τινος. — δὲ om. R. — 26 τίλλων Suidæ codices : sed τίλλω s. Παρατίλλεται. R. τὰς ἐκ τῶν μυκτ. ἢ τῶν μασχ. τρίχας, ἀ ποιῶσιν. — 27 Ald. τὸν δὲ χρ. — 28 ἀπορίας καὶ ἀμηνανίας Suidas s. Ἀπορῶ. Sequuntur hic in R. superiora l. 21, 22, 19, 20. — 29 προσδοκωμένου Suidas. προσδοκωμένου Ald. προκειμένου Suid. s. Παρατ. — 30 διατίθενται Suidas. τίθενται Ald. — 31 καὶ ἐπὶ Ald. ἐπιγράφουσιν Suidas.

34, hæc post scholion v. 36 ponit R., τοῦτο omittens. Post ἴδιον addit Ald. et Laur. τὸ λέγειν πρίασο πρίω (καὶ add. Laur.), ἴστασο ἴστω. ἦν γὰρ δ Δικαιοπόλις Ἀχαρνέως.

36, 40 πρίω R.

37 codex ἀσφαλῶς.

44, 51 σφάζειν Ald. — 52 αὐτοῦ om. R. — 53 Δημήτρας R. — 1 Ἄλλως om. R. ἢ Laur. — καθαίροντο R. Fort. ἐκαθαίροντο. — 3 εὐχας accessit ex Laur., qui deinde τότε καὶ δημ. κελεύει. — 6 ex eodem Laur. addita.

47, 9, 10 Δημήτρας Τριπτόλεμος R.

49, 22 μάμας R. — 23 τηθαλλαδοῦς τὰς Pierson. ad Merin p. 259. V. Eustath. p. 957, 33. τηθελαῶς τὸς Lobeck. ad Phrynich. p. 299.

52, 25 ποιῆσθαι Ald.

54, 37 Suidas s. Τοξόται habet Σπευσίνιοι et Σπευσίνιος : de qua διττογραφία Kusterus citat Jungermann. ad Polluc. 8, 132, et sua observata ad Suidam l. c. Σπουσίνιοι et Σπουσίνου Photius, Πευσίνου Laur.

58, 43 τῆ om. R.

61, 49 οἱ πρέσβεις : οὕτως Ald. οἱ π. β. : οὗτος II.

R. — 50 οὕτως δὲ καὶ ἄλλους Ald. — 52 δὲ πολλὴ ἐστὶ Laur. — 53 ἐπὶ προγ. Laur. — 1 ἐπὶ ῥητοῖς λ. πέρασι. Scribendum est γέρασι : i. e. cum certis honoribus et juribus, vel prærogatiuis. Thucydides 1, 13 : πρότερον δὲ ἦσαν ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι πατρικαὶ βασιλείαι. V. nos etiam ad Suid. v. Βασιλεὺς, ubi locus hic scholiastæ adducitur. KUST. Dindorfius recepit γέρασι. — 3 μὲν γὰρ Laur. — 5 εἰσφέρει Laur. — 7 τὸν om. Laur., 8 idem τῆς τρ.

63, 11 ἔφη Laur.

66, 16-18, Διὰ — κέρδους post scholion v. 78 habet R. cum lemmate ἐπέμψαθ' ἡμᾶς. — 20 τὸν χρόνον τριβόντων R.

67, 25 ἐπὶ Γλαυκίνου R., Ald. ἐπιγκίνου. De quo dixi in præf. ad Eurip. Alcest. p. 8. DIND. — 26 μεθ' — κατελύθη om. R. Tum sequuntur illa 18-21 πρὸ δώδεκα — μισθὸν λαμβάνειν.

68, 28 πλησίον Λυδίας om. R.

69, 34 δὲ τὸ R.

72, 45 φορεῖται ψ. R. — 46 ἡ φορυτῶνται ἐκ φρεγγάνων R.

75, 50 τέτριπται Dindorfius. Legebatur τέτραπται.

81, 12 ἐκτρέπεσθαι Ald. — 13 καὶ Ὅμ. om. R.

84, 29 Ἄρταφέρνους Suidas s. Πανσελήνω. Legebatur Ἀντιφέρνους. V. ad schol. Equit. 781. — 31 οὖν om. R.

86, 36 τουτὶ τί ἐστίν, ὡς ἂν ἐκάστω τὸ κρίβανον. Corrigendum τουτὶ τί ἐστίν; ὡς ἀνεκὰς τὸ κρίβανον. Formula est mirantis, τουτὶ τί ἦν; sive τουτὶ τί ἐστίν; frequens in comædia; quæ vocem etiam ἀνεκὰς admisit, significantem ἀνωτάτω vel πᾶν ἐκὰς, ut redditur Erotiano in Lex. Hipp. et in scholio in Aristoph. Vesp. v. 18, quod plenius legit Suidas in v. Ἄνεκὰς, Eupolidis laudans et Cratini versum. VALCKENAR. Diatrib. in Eurip. p. 285. Recepit Dindorfius. — 46 ἰδὼν om. R. προστυπαχουστῆον Ald.

91, 3 τὸ μέτρον om. R.

92, 9 addit Ald. οἷς ὡς συνάρχους χρῆται, ὡς Ἀριστοτέλης Πολιτικῶν γ' κατὰ λέξιν οὕτω φησίν. « ἀτοπον δ' ἴσως ἂν εἶναι δόξειεν, εἰ βέλτιον ἴδοι τις δυοῖν ὄμμασι καὶ δυοῖν ἀκοαῖς κρίνων, καὶ πράττων δυοῖν ποσὶ καὶ χερσίν, ἢ πολλοὶ πολλοῖς, ἐπεὶ καὶ νῦν ὀφθαλμοῦς πολλοὺς οἱ μόναρχοι ποιῶσιν αὐτῶν καὶ ὄτα καὶ χεῖρας καὶ πόδας. τοὺς γὰρ τῆ ἀρχῆ καὶ αὐτοῖς φίλους ποιῶνται συνάρχους. »

93, 11 πρέσβυς R.

95, 17 δὲ ἦτοι om. R. — 23 τρόποις Ald.

97, 41 ὡς δέρματα ἐξηρητημένα R. — 46 τρίμα R.

100, 47 ὡς τῆ om. R.

104, 52 ἰοναῦ R., qui hæc post schol. v. 106. — 53 ἀντὶ τοῦ Ἀθῆναι Ald. — 1 ἴονος R. — 2

Schneiderus De scholl. Ar. p. 35, βαρβαρικὸν ἄ.

108, 10 κίστη Ald. εἰς ἄ R.

112, 17 πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ Suidas s. Βάμμυα et Ἴναμή et Σαρδῶ. — 25, 26 τοῦτό ἐστι παρ. R. — 27 μὲν et ὁμ. δὲ κατ. om. R.

114, 30 Σπερχεῖ Ald. σύ γε R.

115, 36 δεῖν Ald. — 38 δὲ om. R.

118, 39, 40 ἐγ' ὧδ' οὗτος ὁ Κλεισθένης R. Deinde ἐπὶ τὸ idem.

120, 48 τὴν τύχην Hermannus ex Æsopi Fab. 69 Fur. (82 J. G. Schneid.) : ὧ πύθηκε, σὺ ταιαύτην τύχην ἔχων τῶν ἀλόγων ζώων βασιλεύεις.

122, 50 τῷ γενεῖ R.

125, 3-5, pro his R. ἀγχονὴ τὸ πάθος, ἀγχόνῃ τὸ σχοίνον.

127. Turbata scholiastæ verba ita ordinanda videntur : τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτε ἴσχει γ' ἡ θύρα : Παροιμία ἐπὶ τῶν πολλοῦς ξένους ὑποδεχομένων· μέμνηται καὶ Εὐπολις ἐν Φίλοις

Ἡ τὸν Ποσειδῶ, κοῦδέποτε ἴσχει γ' ἡ θύρα.

ELMSL. Qui in Addendis Eupolidis versum sic corrigi maluit, νῆ τὸν Ποσειδῶ, κοῦδέποτε γ' ἴσχει θύρα. Porsonus νῆ τὸν Ποσειδῶ οὐδέποτε γ' ἴσχειν ἡ θύρα. — 12 ἔχε γὰρ τέγος Bentleius. ἔσχ' ἐς γῆν τέγος Ald. ἔχε γὰρ τεῖχος Suidas s. Ἐκάλῃ. — 16, 17. Hæc sic redintegrandæ videntur, δέχονται εἰς τὸ πρυτανεῖον καὶ ξενίζουσιν ἐν αὐτῷ. DIND.

132, 21, 22 τὴν γυναῖκα τὸ προσπελάζειν — τὴν ποιητὴν R.

133, 24 ἐνεοῖ R., Ald. et Suidas s. Κεχῆνατε.

137, 36 ἔγραψας τὸν χορὸν εἰ πολὺν R.

140, 42, 43 τῷ ψυχρῷ τὸ ψυχρὸν παρέβαλε καὶ πάνυ χαρ. R.

144, 51 ἦν om. R. — 2 φύλλοις δένδρων Suidas s. Καλοῖ et Ὁ δεῖνα, qui proxima scholia om. — 4 φλοισίσι Aristænetus 1, 10. — 5 ὄσσ' Bentleius. ὡς Ald.

145, 10 sic Dindorfius. Legebatur τὸν παρ' αὐτοῖς παραπέμποντα. — 11 Τήρης Kusterus. Legebatur Ἀθήρης. — 12-14 σύμμαχος — καὶ Valckenar. ad Herodot. 4, 80. Legebatur σύμμαχος Ἀθηναῖος μέμνηται. Θουκυδίδης προστίθησι καὶ. — 14 Σάδωκον Ald.

146 scholion totum exscripsit Suidas s. Ἀπατοῦρια, respiciturque ab schol. Pac. 890. — 22 τοῦ ἀναρρῦειν addit Kusterus. — 25 ἐν ἧ — Σιτάλοκους supra post ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας habet Suidas, qui addit τοῦ Θρακῶν βασιλέως. — 26, 27 περὶ Κελαιῶν etiam Suidas. At Mich. Apostolius 3, 74, Μελαιῶν : quam lectionem præfert Holstenius ad Stephan. Byzant. v. Μελαινεῖς. Kust. — 27 scribebatur Ἐάνθιος et infra Ἐανθίου. — 36 βωμὸν additum ex Apostolio. ἐδομήσαντο Suidas.

150, 41-43 sic R. εἶδος ἀκρίδων οἱ π. ὡς πολλῶν — Ἀττικῇ.

154 in R. infra legitur post v. 157 sic depravatam, μαχμώτατον φευ δε πῶς ἀσθ. ἡ ὄλ. ὄντων.

158, 49 ἀπέτιλε Dind. Legebatur ἀνέτιλε. Deinde ἀπεφύλλισε Kusterus. ἀπεφύλλισε Ald. — 52 ἔχουσιν R.

162, 7 ζυγίται Suidas s. Θρανίτης. ζευγίται Ald. — 8 καλάμιοι, et οἱ ἀδάμαντοι R. — 9 ὅμιν R. ἡμῶν Ald. — 10 καμόντες Ald.

165, 20 καταβαλεῖς R. et om. δέ. — 28 ἐσχορδισμένοις R.

172, 35 ἔνηφι R.

176, 46 μήπωγε Ald.

179, 49 ὀσφρήσεως Dindorfius. Legebatur αἰσθήσεως. Deinde τῇ ἀναφορᾷ Suidas s. Ὡσφροντο.

180, 1 συμπατοῦνται ex Polluce 7, 38 Elmsleius. — 6 πρίνινος γὰρ R., omittens ἀροῦν. — 7 ἀνένδοτοι om. R., qui l. 7-12 supra ponit l. 1, post συνάπτονται. — 8, 9 ὀσπρέων — λέγονται R.

181, 13, εἶδος ξύλου σκληροῦ Suidas s. Σφενδάμνιοι.

184, 20 τοὺς λίθους Dindorfius. Legebatur τῶν λίθων.

187, 23 ἀνάγνωθι et γεῦσαι trajecta in Ald.

195, 49. Vide Bæckh. De Dionysiis p. 67, 68. DIND.

202, 3 αὔξω Ald. in textu et in scholio. De hoc scholio dictum a Bæckhio p. 66. — 7. Non probabile mihi videtur τραγωδῶν ἀγῶνα dixisse Menandrum. Quamobrem, nisi plura hic turbata sunt, τραγωδῶν ἦν vel τραγωδίας γὰρ ἦν ἀγῶν, Διονύσια, corrigendum suspicor. DIND.

204, 9 ἡ πάροδος Dobræus. παρῳδία Ald. — 17 τὸ δὲ τῇ R. — 19 σὺ om. Ald., 21 habet τῇ, 22 τῇ τε. — 26 ἐκθέσει Ald. — 29. Immo tria tantam τρίρρυθμα, cetera δίρρυθμα. BENTL.

206, 34 ἐὰν Suidas s. Ξυλλαθεῖν. εἰ Ald. — 38 συλληφόμεθα αὐτόν Suidas.

207, 46 τὸ μὴ λέγειν Ald.

211, 5 τῶν πεζῶν Ald. — 7-9 ἡβῶμ' — Ἐκτωρ om. R. — 9-11 Ὀμηρος — περιέθηκεν om. R.

217, 29 τοῦ ἀντίχειρος restituit Dindorfius ex Suida s. Ἀπεπλίξατο. Legebatur τῆς χειρός.

220, 43 Ἀκρατιδίας ἐκάλουν R. et Suidas s. Ἀκρατιδῆς.

234, 10-20 hoc ordine habet R. δέον γὰρ — παλλήναδε. οἱ Παλληνεῖς — συνέστη πόλεμος. ὁ δὲ — μάχην. — 16 ὁ δὲ εἶλεγε εἰπεῖν R. Fort. ἤθελεν εἰπεῖν. DIND. — 17 ὁμῶς Suidas. ὁμοίως Ald. et Suidæ codex unus.

236, 30 τοῦτο δὲ ἐτ. Suidas s. Ἐμπλείμην.

237 hæc sola habet R. μέλλων θύειν Δικαισπόλις.

239, 43 προειδόμενος R.

- 242, 48 παρὰ τὴν Suidas s. Κανουῖν, et 49 ἐορ-
τὴν Ἀθήνησιν αἰ εὐγενίδες ἐκάνηφ., 51 πάντων.
- 243, 5 codd. et Ald. Ἐλευθήρων — Ἐλευθῆραι.
De re v. Lobeck. Aglaoph. p. 660. — πόλεις R.
— 6 τὰ ἀγάλματα Ald.
- 245, 26 τὸ ζωμάρυστρον Schneiderus in Lexico.
Nominativo ἡ ζωμάρυστρος utitur Suidas s. Ἐτη-
ρυστρὶς ex codd. correctus: nam ed. Mediol. ζωμά-
ρυστρὶς. DIND. — 33 πίσσινον Ald.
- 246 scholium habet Suidas s. Ἐλατήρ.
- 254, 43 οἱ om. R.
- 257, 3 αὐτὸν Ald.; τινὰ posuit Suidas s. Πρό-
βαινε.
- 270, 41 οὗτος om. R., et 43 οἱ Ἀθηναῖοι, deinde
habet ἢ μετὰ Ἄλλ.
- 272, 46 ὠραίαν ζυληφόρον R. — 49 ὠρικῶς Do-
braeus; κόρη ὡς Ald.
- 273, 2-4 sic R. μέμνηται καὶ ἐν N. τοῦ Φελλέως.
οἱ δὲ, ὅτι ὄρος Φ. οὕτω καλ. Ald.
- 275, 8 καταμηρίσαι Suidas s. Καταγαγαρτίσαι.—
13 ὁστώδη H. Stephanus in Thesauro s. Γίγαρτον.
Legebatur ὁσπρωῖδη.
- 279, 18 καπνίω restituit Pierson. ad Mærin
p. 292; τῆ καμίνω volebat Elmsleius. R. et Ald.
καπῆλω, Suidas (s. Φεβῆλω), καπηλείω. — 19 καὶ
ἀλλαγοῦ Valckenar. apud Pierson. Legebatur ὡς
καλλίας δηλοῖ, quæ omittit R. — 20 μοιχῶ Ald.
— 23 Ἡσιόδος R. — 25 ἐνθα Ald.
- 284, 35-27, pro his R. γελοίου δὲ χάριν τῆς μὲν
κεφαλῆς οὐ φροντίζει, τῆς δὲ γύτρας προνοεῖται.
Sequentia omittit ad finem scholii. — 37 συντρι-
βειν Meinek. ad Menandr. p. 29. Legebatur
συντριβείη.
- 285, 7 ὡς μιὰρὰ R.
- 297, 19 αὐτὸ R.
- 303, 37 λέγει ὅτι Suidas s. Μακρούς, λέγουσι ὅτι
R. λέγουσι δὲ ὅτι Ald.
- 308, 50 ὄρκων Ald. — 53 αἷς ἐπ. R.
- 309, 3 εὐλαβήθη R.
- 320, 20 Eadem habet Suidas s. Καταζαίνειν et
s. Φοινικίδα. Huc etiam spectat locus ille Phi-
lostrati in Epist. p. 386 (Collect. Epist. Græc.
ad Genèv.) : οἱ Λακεδαιμόνιοι φοινικοβαφεῖς ἐνε-
δύοντο θώρηκας, ἢ ἵνα ἐκπλήττωσι τοὺς πολεμίους τῶ
φοβερωῦ τῆς χροίας, ἢ ἵνα ἀγνοῶσι τὸ αἷμα τῆ κοινο-
νία τῆς βαφῆς. KUST. V. Haas. ad Xenoph. De
rep. Lac. p. 193 seq.
- 321, 33 ὁ διακεκαυμένος ἀνθραξ Suidas s. Κα-
ταζαίνειν : ἀνθραξ om. s. Φοινικίδα. — 37 voca-
bulo θυμάλωφ præmittendum videtur εἶπε vel
ἔφη. DIND.
- 322, 40 ὦ om. R.
- 326, 41 ταῦτα γὰρ λ. R.
- 327, 45 Ὀμηρα ἐκάλουν Ald.
- 332, 53 προσηγόχεν Ald. — 2-11 habet R.
ἀντὶ τοῦ γνώσομαι.
- 334, 15 ἔστι δὲ καὶ παρὰ Suidas s. Ἀποσιώπησις.
— 16 προσειπὼν Ald. et Suidas.
- 336, 18 τοῦ αὐτοῦ Ald.
- 339, 26 Λακ. εἴ τι σοῦ φ. R. — 31 Παίωνα
Ald. Ἰλλυριοὺς καὶ Παίονας memorat Demosthenes
Olynth. 1, p. 13, 4.
- 346, 46 δὲ om. R.
- 348, 3-8 est recentioris grammatici annota-
tio, vitiosa scriptura Παρνάσιοι decepti. DIND.
- 350, 11, 12 ἀντὶ τοῦ τῆς ἐπανθράκης σποδιᾶς R
— ἐναφιᾶσιν Suidas s. Ἐπετῆλησεν.
- 352, 19 καλοῦνται addidit Dindorf. ex Suida
s. Δεινόν, ceterum omittente s. Ὀμφακίαν.—
21 τὰς Suidas. τοὺς Ald.
- 366, 49, 50 edidimus σχημάτων. Legebatur
σχωμάτων, quibus hic non est locus.— 50 λέγειν
Ald. — 51 τὸν δὲ τυνοῦσὶ R.
- 368, 53 ἀσιίσι R.
- 373 οἷον οἱ ῥήτορες R.
- 381, 28, 29 κωμωδικὴν? DIND. — 31 λέγειν
δεῖν Ald.
- 384, 37, 38 τὰ γὰρ—καὶ om. F
- 388, 41 ὁ δὲ ἱερ. R. — 46 κωμωδικῶς ὡς κου-
ριῶντα (κουρειῶντα codd.) Suidas s. Αἶδος κυνῆ.
κωμικῶς τὸν Ald. παῖξας om. Suidas.
- 391, 49 Ὀμήρω R. — 50 ὅς R. Ald. κέρδιστος
ἐπιχθονίων Ald.
- 394, 52-1 sic habet R. ἀντὶ τοῦ βαδιστέον.
μεταβολῆ—Εὐριπίδου. — 4 πολεμιστέα Ald.
- 396, 9 δεσπότη. Hic διὰ δὲ τοῦ δοκοῦντος ἐπαίνου
διαβάλλει τὸν Εὐριπίδην (sequentia om. R.), ὅτι
δεινούς ἐπιδείκνυσι τοὺς δούλους καὶ ἐν ταῖς τραγω-
δίαις addit Ald. Delevi. Recte leguntur infra ad
v. 401. DIND. — 9, 10 εἰ—συνετός in principio
scholii habet R.
- 398, 16 τῶν ἔσω R. et Suidas s. Ἀναβάδην et
s. Οὐκ ἐνδον. ἐνδον Ald. — 17-24 R. habet τὰ Εὐ-
ριπίδου ἰάμβια ἐπόλλια ἔφη.
- 406, 38 τῆς Λεοντίδος apud Stephanum Byz.
et Harpocrationem.
- 408, 44, 45 ἐγκύκλημα R. hic et Suidas s.
Ἐγκυκλήθητι. — 46 διαπράττεσθαι Ald. — 48 ἐγέ-
νου quattuor libri Suidæ: sed Paris. Α γενοῦ.
- 410, 3 ἀντὶ τοῦ κέκραγας R. supra ante φαίνεται
habet. — 4 φωνεῖν Bekker.
- 415, 13 πῶς Portus. πᾶς Ald. — 15 παλαιός ex
Homero additum.
- 418, 27 παραδέδωκε R.
- 421, R. διεργ. ἱμ. αὐλακας (sic).
- 426, 42 οὐτοσὶ δ' εἶπεν om. R., qui sequentia
ἔκειτο—Βελλεροφόντου post scholion v. 424 ponit.
Ald. πλησίον καὶ B.

- 436, 2 ἐπὶ σκηνὴν λέγειν Ald.
 443, 13 edebatur οὐ τὰ ἀχ.
 444, 18 R. ἐξουθενήσω, γλευσάω τῷ μ. δ. Ald.
 δακτυλίω.
 446, 25 καλῶς ἔχοι μοι Dobræus.
 454, 35 πείθεσθαι θέλει Brunckius.
 461, 45, 46 R. om. ἢ et τὸ.
 463, 48 legebatur καὶ τίθεσσι.
 469, 8 ἰσχνὰ δὲ om. R., qui μεμαραμένα. —
 11 δὲ φύλλα Ald.
 478, 17 ἐλέγετο om. R. — 18 γὰρ ἢ R.
 497, 43. Hunc versum ab Euripide sumpsit
 Alexis apud Athen. 15, p. 691, F. DIND.
 517, 26, 27 ὅθεν καὶ π. Ἀθ. π. Ald.
 519, 31 ὑπαρξίν αὐτῶν Ald.
 520 τῆς om. R. Sequentia in Ald. ex Suida s.
 Σίκυος illata sunt.
 521, 34 vulgo ἀλός in lemmate. Correxerit Elms-
 leius.
 524, 42. Quod tradit schol. hujus furti aucto-
 rem fuisse Alcibiadem, temere dictum videtur,
 nec bene cum temporis rationibus conciliari
 potest. ELSML.
 526, 50 φυσίγγη Suidas s. Περυσίγγωμένοι.
 φυσίττη Ald. — 53 ἢ φυσῶν (φυσῶν Ald.) — οἰ-
 δοῦντες om. R.
 527, 2 ἀπαγορεύον Suidas. Legebatur ἀπαγο-
 ρεύων. — 3 τῶν Ἀθηναίων R. et Suidas. — 4 Περ-
 ρικλέους om. Suidas. — 5 λόγων ῥητορικῶν. Vide
 annotationem ad Athenæi 5, p. 219, B. DIND. —
 6 γαμετὴ αὐτοῦ Suidas.
 528, 9 ὡς οὐκ Ald.
 530, 11 Πρωτός Ὀλύμπιος delendum videtur.
 DIND. — 15 δ' addidit Toupius ad Longin. 34, 4.
 Deinde οἱ ἀγαθοὶ δρομεῖς Ald. — 16 ἐκκαίδεκα
 ποδῶν Ald. In vitio ἐκκαίδεκα consentiunt Aristi-
 des vol. 2, p. 129, ejusque scholiastes et Olympi-
 odorus ad Platonis Alcibiadem p. 29. « Recte
 ἐκ δέκα Grot. Exc. Comic. p. 499. Hæc enim est
 mens comici: *Pericles quum in concionem prodiret,
 ut egregius cursor, quanquam decem pedum in-
 tervallo post suos adversarios cursum inivit, tamen
 eos consequitur ac prævertit, sic reliquos oratores
 dicendi copia vicit ac post se reliquit.* Germanam
 lectionem servarunt Themistius Orat. 27, p. 339,
 C: λέγων αἰρήσεις οὐκ ἐκ δέκα μόνων (sic enim lego
 pro μόνων) ποδῶν, ἀλλ' ἐξ εἰκοσίν ἴσως, τυχὸν δὲ
 ἀπ' αὐτοῦ τοῦ σταδίου τοὺς ῥήτορας τοὺς ἀλλαχθῆναι
 et Isidorus Pelusiota Epist. 4, 205, p. 102: πῶς
 γὰρ Περικλῆς ἐάλω, ὃς ἀπὸ δέκα ποδῶν ἤρει τοὺς
 ῥήτορας, καὶ προσέτι γε κατὰ τὸν κωμικὸν, πειθῶ
 τις ὦκει ἐν τοῖς χειλέσι. » WYTTENBACH. ad Plu-
 tarch. Moral. vol. 7, p. 310. — 17 ταχὺς Portus.
 ταχὺν Ald. ταχὺν λέγεις (sic schol. Aristidis)

μὲν Meinekios, ut alius interlocutoris verba.

532, 22 δὲ om. R. — Scolium hoc legitur etiam
 apud Suidam s. Σκολιόν: ejusdemque meminit
 Isidorus Pelusiota Epist. 2, 146, ubi ait: ἔθος
 γὰρ ἦν παλαιὸν μετὰ τὴν συνεστίασιν ἀπτεσθαι λύρας,
 καὶ ᾄδειν Ἀπόλλοιο, ὃ Πλοῦτε, καὶ μήτε ἐν γῆ
 φανείης, μήτε ἐν θαλάσῃ. KUST. — 24 legebatur
 μήτ' ἐν γῆ, 25 φανήμεναι. — 30 τοῖς Τιμοκρά-
 τούς R.

541, 40 ὡς συγγυμνάζων Ald. — 41 post φησιν
 addit R. ἢ Σέριφος νῆσος εὐτελεστάτη πρὸς τὴν
 Θράκην. — 44 ἡμᾶς Ald. λέγειν ὅτι R. — 46
 ὕμῶν Ald. — 51 ἐλάβετό τι Ald.

546, 3 τοῦ θορύβου τῶν πρακτόνων τῶν βρώντων
 Ald.

547, 6 χρυσομένον ἐν ταῖς R.

548, 10 ἀπέκειτο Dindorfius; legebatur ἐπέκειτο.

551, 22 θρίσας Ald.

554, 33 τρῆμά ἐστι Ald.

559, 42 καὶ ἀπεκρούσω Ald.

577, 14 ἀπαγορεύει R.

581, 19 εἶλον Aldina. Εἶλον Portus et Ku-
 sterus, σείλον Suidas in Εὐλιγγιῶ. V. Valckenar.
 ad Adoniz. p. 248, A.

582, 26 Μορμόν et Σαπφῶ addidi ex Suida s.
 Μορμόνα. Respicit ad Eq. 693, μορμόν τοῦ θρά-
 σους. DIND.

584, εἰώθασι—χοῆσθαι. Iisdem verbis utitur
 Galenus apud H. Steph. in Thesouro s. Δυσσε-
 μής. DIND.

586, 30 δὲ ἐπὶ Ald. sine φησί.

589, 33 τὸν om. R. — 36 αὐτὴ Suidas s. Κομπο-
 λαχύθου. αὐτὴ Ald. — 37 δὲ Suidas. γὰρ Ald. —
 38 ληχύθου συντέθειται Suidas. Deesse videntur
 versus 34—38 in R.

590, 39 ἐστὶν om. R.

603, 51 εὐδότης, 52 ἡτερηχίος R. — 3 scribe-
 batur Διομεΐαν. Διομεΐα Kusterus. Præstat tamen
 fortasse Suidæ scriptura (s. Πανοῦργος), Διο-
 μεϊαλαζόνας δὲ ἀπὸ Διομεΐων τοῦ δήμου, ὃς—. Deinde
 legebatur τὸν δῆμον ὄντα. DIND.

604, 5 χάος R., qui 6 δὲ om.

610, 21 δύο Suidas s. Ἐνή. δύο Ald. utrobique.

617, 35 ἀπόνιπτρον ἀπὸ R. et Suidas s. Ἀπό-
 νιπτρον. ἀπόνιπτρα ἐκ Ald. Deinde R. βραχὴ λέγειν
 τῶν παριόντων ἐξίτω ὄνομα. — 36 ἐξίστω λέγειν
 Kusterus. ἔξω λέγειν Ald. ἐξίτω λέγειν Suidas. —
 37 τὸ ἐκχ. R. — 42 καὶ R., non ἦ. — 45 αὐτοὺς
 additum ex R. qui αὐτοῖς.

634, 14 Ἑλλήνων Suidas s. Ξενικοῖς.

637, 20 δὲ ἄλλως ὅτι Ald.

638, 21 παρομιάν τὸ Ald. τὸ delevit Kusterus.
 — 26 εἶ που Ald.

640, 34, 35 habet Suidas s. Ἄλις. Non ἐσθίων,

sed τὰ λιπαρὰ κάπτων dixerat Aristophanes, ut est apud Athenæum 3, p. 96, C.

642, 39 ἐποίησα R.

649, 51, 52 ὅτι οὐδ' αὖ σκόψη τούτους R.

652, 4 ἡμᾶς R.

665, 34 φέγγουσα Ald.

671, 47 λάγυνον Ald. Deinde στόμα Suidas s. Θασίαν. σῶμα Ald. — 48 οὐδέποτε γάρ. — 51-53 ἐκ τῶν—Θασίαν ἀλμην om. Suidas. — 52 Κρατίνος εἶδες Dobræus. Legebatur κρατήσῃ δὲ εἰς. Cratini versus attulit Athenæus 4, p. 164, D. — 53 ἡ ex Suida accessit. — 1 sic Suidas. Legebatur Θασίας ζωμὸν ἀλμης, εἰς δὲ ἀπέβ. Totum scholium omittitur videtur R.

681, 20, 21 παρεξηλεῖσθαι λέγομεν αὐλοὺς τοὺς τὰς γλωσσίδας διερρηγμένους Ald.

682, 25 πατεῖν Dindorfius. Legebatur παντί.

683, 28 τῷ λίθῳ τῷ β. R.

686, 39 συντόνωσ Kusterus. συντόμως Ald.

687, 46 πέταυρα Suidas s. Σκανδάληθρα. — 49 σκανδάληθρα R. — 50 Ἀρχιλοχος] ῥόπτρω ἐρειδόμενον apud Etym. M. p. 715, 44, ubi vulgo Ἀρίσταρχος: sed Ἀρχιλοχος codd. Dorvill. et Leid.

688, 1 ὑπὲρ ἄγαν R. — 2 πάνυ γηράσαντος Suidas s. Ἄνδρα Τιθωνόν. Legebatur πανουργήσαντος.

690. Vide de hoc scholio Hemsterh. ad Lucian. vol. 1, p. 7.

699 διωκόμεθα δὲ om. R.

708 habet Suidas s. Ἀχαιά. — 52, 53 δὲ παρῆχον ἐν τοῖς περὶ τὴν γέφυραν Ald. Scribendum, δὲ παρῆχον τοῖς περὶ τὴν Γέφυραν εἰς Ἀθήνας ἀπιοῦσιν. Quorum sensus est: Achæa Ceres dicitur ab æris sono, quem dedit Tanagræis Athenas migrantibus. Gephyra eadem est quæ Tanagra. Ruhnken. ad Velleium p. 15. Ruhnkenii emendationem confirmat Orionis Etymol. p. 18: Ἀχαιά ἢ Δημήτηρ. μέμνηται τοῦ ὀνόματος Ἀριστοφάνης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγους τοῦ ἐπὶ τῇ Περσεφόνῃ. τινὲς δὲ ἀπὸ ἱστορίας τοιαύτης. τοῖς Ταναγραίοις μεταστᾶσιν ἐκ τῆς Τανάγρας ἐκέλευσε κατ' ὄναρ ἢ Δημήτηρ, φανεῖσα αὐτοῖς, ἀκολουθῆσαι τῷ γινομένῳ ἤχῳ, καὶ ὅπου ἂν παύσῃται, ἐκεῖ πόλιν κτίσαι· καὶ διώδευον ἀκούοντες ψόφον κυμβάλων καὶ τυμπάνων. καὶ παυσάμενων περὶ τὴν Ἀττικὴν ἔκτισαν πόλιν καὶ ἰδρύσαντο ἱερὸν Ἀχαιᾶς Δημήτρος. οὕτως εὖρον ἐν ὑπομνήματι εἰς Ἀριστοφάνην. DIND.

710, 4 ὁ δὲ Εὐαθλος R. — 60 post συνήγορος Elmsleius τοῖς παλαιοῖς addit. Deinde Εὐαθλος adjecit Dindorfius ex schol. Vesp. 592 et Suida s. Εὐαθλος et s. Τοξότης. — παρ' ὑμῖν Elmsleius. Legebatur ἡμῖν.

717, 20 χρῆ R. δέη Ald.

720, 25, 26 ἔτι δὲ ὁ Πίνδαρος ἀττικίζει Pierson. ad Mærin p. 70. Legebatur ἐστὶ τοῦ Πινδάρου ἀττικιστί.

724, 29 τοῦ λείπειν R. — 30 Λεπρέου Suidæ libri meliores s. Ἀγορανομίας. Scribebatur Λεπρίου. — 33 Λέπρειον Suidas. Λέπριον Ald. — 39 τί δ' οὖν τὸν ἥλιον R. et Suidæ cod. Paris. Λέπρεον Suidæ libri vulgati: sed λεπρὸν codex Paris. οἰκίζεται R. et Suidæ cod. Paris. — 40, 41 pro φραγγέλαις Suidas rectius habet φραγγελίους: ut legendum esse censet Menagius ad Diog. L. 6, 90. KUST. V. Casaub. ad Athen. 14, p. 647, F. — 41 τοὺς om. Suidas.

729, 49 σχηματίσας R.

733, 4 ἡμῖν τὸ νῦν R.

737, 10 ἐπειδὴ R.

740 R. habet glossam τοὺς μικροὺς σῦς.

741, 33 δὲ καὶ ἐπὶ ἄρρενος Ald.

743 τὰ πρῶτα δὲ ἡγουν τὰς ἄκρας Ald.

744, 38 Τὰ βυγγία om. R.

747, 45 τῶν θυομένων Ald. — 46 μυστήρια Ald.

In R. ad hunc versum adscriptum ποιη.

751, 51 διαπίνομεν Suidas s. Διαπεινώμεν. — 3 ἀποδυόμενοι Suidas.

752, 7 τὸν αὐλὸν Ald.

759, 23 με παίζει R.

760, 24 Νισαία, male. Nam eo tempore nondum erat Nisæa sub Atheniensium potestate, quæ octavo tantum anno belli Peloponnesiaci sub eorum imperium venit, ut narrat Thucydides 4, 69. Multo melius alius scholiastes, qui veriore reddidit causam, διὰ τὸ θαλαττοκρατεῖν τοὺς Ἀθηναίους ἔφη, ὑμεῖς αὐτῶν ἄρχετε. Ad quod addo, quod, quamvis Athenienses nondum Nisæam haberent, tamen non erat liberum Megaresibus salium negotium, eo quod Minoam insulæ Nisææ vicinam et portui imminentem tenebant præsidio, ut ait idem Thucydides 3, 51. PALMER.

763, 35 ἀγλίθας Ald. hic et infra. ἀγλίθας τὰς R. — 37 πασσαλῶ R. τῷ πασσάλῳ Ald.

772, 5 θυμιτιδῶν Ald. — 7 θυμοίτας R.

774, 13 Διοκλέα R.

778, 22 σιγᾶς Ald.

781, 28 λέγει R.

785, 33 ἢ μὴ τέλειον Ald. τέλειον R. et Suidas s. Κόλουρα.

786, 36-39, pro his R. habet οἶον τὴν τοῦ ἀνδρός. κήρυθρὰν, πυράν (scr. πυρράν). λέγει δὲ τοῦ ἀνδρός τὸ αἰδοῖον. εἰ τρέφειν ἐθέλεις χοίρους.

802, 16 ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ἰσχυρῆσθαι Suidas s. Φίβαλις. Legebatur ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ ἰσχυᾶσθαι.

807, 20 ἀθρόον Ald.

- 811, 30 ἐν εὐδόμῳ Ald.
 813, 33 τσαύτην ἤλθον πενίαν R. ὥστε τὰ Ald.
 816, 39, 40 hoc ordine R. ἐμπορ. πραγμ. τὸ
 πλήρες δὲ Ἑρμᾶ—γένετο.
 822, 53 νῦν om. R.
 827 Μεγαρέα Vict.
 833, 15 δὲ om. R. — 20 λέγοντες. Corrigendum
 λέγουσιν, nisi aliquid excidit. DIND. — 25 κάννις
 Ald.
 836, 30, 31 ita correxit Dindorfius. Ald. τοῦ
 χοροῦ, μονοστροφικὸν (vulgo μονοστροφικὴν) περίοδον
 ἐξάκωλον δ'.
- 842, 41 Παρακλέπτων om. R. Deinde ὅτι ὀψώνια
 Ald.
 843, 47 ὡς—Πρέπις post Πρέπιδος in R. — 48
 κιναιδεΐας Ald.
 845 φανὴν δὲ λαμπράν. δίδει δὲ διελεύση Ald. post
 scholion proximum.
 846, 1 φιλόνηκον Ald.
 850, 8, Anacreon apud Athen. 12, p. 533, E.
 — 11 legebatur δηλώσειν. — 12 δὲ om. R.
 852, 21 εἶπε om. R.
 856, 31 πορφυρᾶς τῆς θαλασσίας Dindorf. Le-
 gebatur πορφυρᾶς τῆς θαλάσσης.
 858 in lemmate πρὶν ἢ Ald.
 860, 38 ἰσάτω R. — 40 τύλον δὲ καὶ τύλαν
 κῶς ἔλεγον R. τύλον δὲ ἰαρσενικῶς ἔλεγον Ald. τύλα
 καὶ τύλος ἰαρσενικῶς Suidas s. Τύλα. Deinde τοῦ
 ὄμου τὸ R. et Suidas. τὸν ὄμον τὸν Ald. — 41
 πεπιλημένον Suidas, qui καὶ τετριμμένον ἐκ omit-
 tit. πεπιλημένον Ald.
 862, 48 δὲ οἱ Ald.
 863, 52 ὀφθαλμῶσιν Suidas s. Πρωκτός. Lege-
 batur ὀφθαλμοῖς. — 3 in versu Ἑκκλησιαζουσῶν
 legitur ἐς κυνὸς πυγὴν ὄρν.
- 866 R. habet ἀπὸ τοῦ Χαίρις, οὗ ἐμνήσθη ἐν ἀρχῇ.
 Ἀττικὴ ἢ συνήθεια ἀπὸ τοῦ χαίρις χαιριεῖς, ἀπὸ τῆς
 περιστερᾶς περιστεριδεῖς. βομβύλιος δὲ εἶδος μελίσης.
 867, 16 Ἰόλαος ἦρωος, 17 τὸ δὲ, 19 τὸ δὲ ἐπι-
 χαρίτως, hæc omnia om. R.
 875, 32 ἀφύας addidit Kusterus.
 877, 35 στορεννῶν R. et Suidas s. Χειμῶν. στρων-
 νῶν Suidas s. Ὀρνιθίας et ed. Mediol. s. Χειμῶν.
 Vulgo στορέννουσιν.
 879, φ. ἀσπάλακας Suidas s. Σκάλοπας. V.
 Schneider. ad Aristot. H. A. vol. 4, p. 131. DIND.
 880 ἰκτιδᾶς : εἶδος ζώου ὡς οἱ κέστορες. ἢ ἔνυδρον.
 ἔστι δὲ ἰχθυοφάγον Ald. Correxerit Dobræus.
 882 sic R. ὁ Δικ. λέγει ἄσμενος δὸς μοι πρὸς (scr.
 προσεῖπειν) κωπαίδαας.
 883, 48-51 ὁ στίχος Αἰσχύλου πρὸς τὴν Θέτιν,
 δέσπ. R. — 1 κορῶν Bentleius. κορᾶν R. χορόν Ald.
 887, 7 κωμοφδεῖται Ald.
 888, 11 ἀρούλαν Ald. — 12 δὲ om. R.

- 895 γὰρ τὸ τίμ. α. ποῦ ἔστιν Ald.
 896, 25 λογιτάς dicit ἀγορανόμους : vid. schol.
 ad 723.
 899, 30 δύο στιγμαὶ novæ personæ nota.
 900, 32 ἀ τοῖς Βουιωτοῖς οὐκ εἰσὶν Ald.
 911, 47-49 ἐκ τῆς θήβης ἴσ. . . ἴστω δευὰ δεικτι-
 κῶς τὸ τοῦ δε. . . . τι ἡδικημένος R. Quæ sic corri-
 genda ἐκ τῆς Θήβης, ἴστω ὁ Ζεὺς τῶδ' ἐμά δεικτι-
 κῶς ἀντὶ τοῦ τοῦδ' ἐμά. τί δαι παθῶν : τί ἡδικημένος.
 DIND. — 47 ἴτω Ald. pro ἴστω.
 916, 4 καὶ δ. R. et Suidas s. Θουαλλίς. τούτου δ.
 Ald.
 920, 6-9 Τίφην—βορέαν post ἔλκυσθῶσιν ponit
 R. — 9, 10 καὶ—ναῦς et deinde δὲ om. R.
 927 habet Suidas s. Φορυτός.
 933, 37, 38 πυροραγῆς κέραμος ὁ ἐν πυρὶ βρηγνύ-
 μενος Ald.
 936, 40 ἑλαῶν Elmsleius collato Polluce 7, 151.
 Legebatur ἄλων. R. habet ἢ (scr. εἰς) τὸ ἐπιτρέθειν
 τὰς δίκας.
 945, 1 κατὰ κορυφῆν Ald.
 946, 3 ἐδεσμεύσατε Ald. — 5 τὸ δ. τὸν σ. in R.
 leguntur ante scholion v. 937.
 947, 7 ὅτι τὰ δρ. τ. om. R. : habet Suidas s.
 Θερίζειν. — 8 πολλοῦ R. et Suidæ libri optimi.
 πολλοὺς Suidæ ed. Mediol. Legebatur πολλοί.
 954, 21 δὲ om. R. — 22 ὁ Ἀθηναῖος Ald.
 959, 31 δὸς μοι R., qui deinde mutatis sedibus
 ἐγγελυν—κίχλας.
 961, 34 post Πυανεψιδῶνος R. addit ἤγετο δὲ ἀπὸ
 Ὀρέστου, ὅτε ἦλθεν εἰς Ἀθήνας καθαρῶσθαι βουλό-
 μενος τὸ τῆς μητρὸς αἷμα. — 37 scribendum Πυλο-
 γία— Χύτρος. DIND. — 5 χίστη apud Homerum.
 966, 23 ὀφαρίου Ald. — 24 λέγεται τὸ om. R.
 968, 31 λιγὺ R. et Suidas s. Ἀπολιγαίνει. λιγὰ
 Ald. — 32 τοὺς ἱμάντας, οὗς οἱ ἀγορανόμοι ἔχοντες
 ἔτυπτον Suidas. ἤδη om. R.
 971, 37 fortasse μέλος χοροῦ, ὅφ' — DIND. — R.
 hæc habet, ὁ χορὸς ὑποχωρησάντων τῶν ὑποκριτῶν.
 974, 47 τρέφομεν Ald. — 50 δὲ om. R.
 980, 6 Ἀρμόδιον R. et Suidas s. Οὐδέποτ' ἐγὼ et
 Πάροιος. — 7 vide Athenæum 15, p. 695, B.
 Scribebatur φίλτατε Ἀρμόδιε. — 9. Post τυραννίδα
 addit Ald. ἐπέθεντο δ' αὐτοῖς τιμωρίας χάριν, ἀλλ'
 οὐχ ὑπεροχῆς, ὡς Ἀριστοτέλης Πολιτικῶν ε', διὰ τὸ
 προσηλακίσαι μὲν τὴν Ἀρμόδιου ἀδελφὴν, ἐπηρεάσαι
 δ' Ἀρμόδιον ὁ γὰρ Ἀρμόδιος διὰ τὴν ἀδελφὴν, ὁ δ'
 Ἀριστογείτων διὰ τὸν Ἀρμόδιον. Quæ omittunt R.
 et Suidas. Videntur ejusdem esse auctoris qui
 Aristotelis locum inseruit scholio v. 92. DIND.
 9-11 habet Suidas. In R. gl. est ὄϊον μέθυος καὶ
 ὑβριστής. — 10 τὸ δὲ Λάμπωνος. Lege Τελαμῶνος :
 vid. Lys. 1239, et Athen. p. 695 ; at Λάμπωνος

Suidas in Οὐδέποτε et in Πάροιος. BENTL. Cujus emendationem recepit Dindorf.

984, 17 καὶ οὐκ ἦν. Ald. καὶ post ἀλλὰ om. R. — 18 τὰς γώρας Ald.

989, 29 οἶον R. et Suidas s. Δεῖγμα. τὰ περὰ. οἶον Ald. — 30 πρόκειται om. Suidas. — 31 ἂ additum ex Suida, ubi om. codex Paris. A. τυθέντων καὶ πα θέντων R., quasi παρατεθέντων voluisset. — 32 προέβαλε Suidas. αὐτὰ προέβαλεν R.

992, 42 ἔγραψε τὸν Ἐρ., 43 ὁ δὲ νοῦς. Ald.

993, 47 ἰσχύσω σε τρία [sic] γαμήσαι R.

995, 49-54 R. νέα μοσχίδια τὰ νέα βλαστήματα — λύγοι. πρῶτα μὲν : ἀλληγορικῶς ἐπὶ συνουσίας. ἀντὶ τοῦ — ὡς γεωργός.

1002, 10 κωμωδεῖται Ald. ἐσκώπτετο Suidas s. Ἄσχος. — 11 πρῶτον τινὰ Suidas. χά Suidæ codex A. — 14 ἐφ' οὗ ἔδει τοὺς Suidæ ed. Mediol. : ἔδει om. codices. — 15 προπιόντα Suidas, ex quo δὲ additum.

1008, 24-31 διπλῆ—καταληκτικοί. Horum loco Portus et Kusterus hæc dederunt, διπλῆ καὶ περιόδος δεκάκωλος ἀμοιβαία. τούτων δὲ τῶν δέκα κόλων τὰ μὲν α' β' δ' ε' γ' θ' ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὰ δὲ γ' ε' ζ' ἰ δίμετρα καταληκτικά.

1018, 35 ληφθείσας. Legebatur καὶ ληφθείσας.

1020, ἐσπέισατο μόνος εἰρήνην πρὸς Ald.

1021, 45 οἶον δάν. Ald. — 47 καπήλησιν R. καπήλισον Ald. — 48 ἦ om. R.

1026, 6 λέγει δ' ὅτι ἐν R.

1029, 16 μου om. R.

1030, 18 καὶ δημόσιοι delendum videtur. DIND.

1032, 25 τοὺς μαθ. τ. δὲ εἶπεν Ald. — 26 ὡς ἂν οὖν εἰ ἔλεγεν R.

1035, 30 στρόιβος R. — 31 ἦ λεπτή om. R. Idem λίγξ.—34, 35 τοῖν γεωργοῖν δὲ om. R., qui τῶν τῆν γῆν ἐργαζομένων.

1039 δηλονότι. στάθευε δὲ om. R.

1043, 47 lacunam notavit Dindorfius.

1047, 48 πρῶξτε Suidas s. Ξανθίξετε. χρίετε Ald. πρὰ R.

1048. Lemma Δικαιοπόλις est in R., qui om. ἔρχεται.

1051, 5 hic posuimus. Legebatur post scholium 1053. Omittit R.

1055 scholium Rav. excerpit Suidas s. Χιλίων.

1058, 19 ἀστευόμενος Portus. ἀστευόμενος Ald.

1063 habet R. κατ' ἐρώτησιν. τὴν τοῦ μύρου λήκυσον.

1065, 32 κατατάττωσι. τῶ etc. R.

1075, 54 δὲ om. R. — ὡς χιόνος οὐσης Ald.

1076, 1 Θεόπομπος. Vid. schol. Ran. 218. — 2 χύτραν Suidas s. Χύτροι. χύτρας Ald. — 8-11 ἐν μιᾷ — Δίδυμος l. 1 ante Θεόπομπος collocat R.

1082, 26 ἀκαταμάχητον R. et Suidas s. Γηρύνης. δυσκαταγώνιστον Ald.

1083, 34 δηλονότι om. R.

1084, 36 εἰς δειπνον καὶ φησί Ald.

1086, 37-39 in fine scholii ponit R. — 39 ἐψήματα καὶ κίστιν καὶ χοῦ Suidas s. Χοῦ. — 40 κίστιν δὲ τὴν Ald. — 42 κίστη R. κίστιν Ald. et Suidas. — 44 κοινωνήσωσιν Suidas et 45 τῶ Ὀρέστη.

1092, 51, καπυρώδη Suidas s. Ἰτρία. καὶ πυρώδη Ald.

1101, 11, 12 σαπρῶ—νέου in fine scholii habet R. et om. δὲ hic et ante τι. — 14 λεκιθόδους ὠμὸν R. et Suidas. Emendavit Kusterus. Deinde ἀποτελεῖται R. ἀπετέλει Suidas. — 18 φύλλοις Suidas. φύλλω Ald.

1109, 23 τῶν λόφων om. Ald.

1111, 27 ζῶον κατεσθίον τὰς τρίχας οἱ σῆτες ὁ θρίψ R.

1112, 32 μίμαρχις om. R. — 34 καρυκικὴν R.

1115, 42 ἐχρῆτο τῆ δ. Ald.

1118, 45 πάντα τὰ εἰς πόλεμον ζῆται, ὁ δὲ ἀντιστροφῶς τὰ εἰς εἰρήνην Ald.

1119 om. R. : habuit supra ad v. 1040.

1121, 51 τοῦβελίσκου, 52 χ. μὴ ἐλκύσαι Ald.

1122, 53 ξύλα R. et Suidas s. Κυλλίβαντες. σκευάσματα Ald. — 1 ἐπιτιθέασι Ald. Ib. διαπαυόμενοι addit R., quod in διαναπαυόμενοι mutavit Dindorf. ex Suida.

1123, 6 αἰ om. R.

1128, 10 λαμπρότερος γένηται Suidas s. Κατάχει. — 16 εἰς αὐτὴν λέγει Suidas. — 18 ἐκλαμψιν Suidas.

1133, 23 καὶ μεθύειν Ald. — 25 ἀκροθύρακας Suidas s. Θωρήξασθαι. θύρακας Ald.

1141, 34 ἐπετήρουν τὰς διοσημείας Ald

1150, 50 καὶ Ὀλυμπικός Suidas s. Ἀντίμαχος et s. Ψεκάς. καὶ om. Ald. — 51 οὕτω καλούμενος. ἐδόκει Suidas s. Ψεκάς. — 54 χορὸν Suidas. Legebatur καιρόν. — 1 χορευόντων Suidas s. Ψεκάς.

1158, 10 R. om. καί, 11 om. πάραλος δὲ ἀντὶ τοῦ, 12 om. ἦ.

1174, 34. λεπτὸν ἐρίδιον Photius s. Λαμπάδιον. λεπτὸν χειρίδιον Suidas. Legebatur λεπρὸν χοιρίδιον. — 35, 36 νάρθηκα — νερθηκίζοντα — τὸ σφυρόν — ἔμμοστα Suidas. Legebatur νάρεγκα — δρυγκίζοντα — τὸν σφυρόν — ἔμματα.

1182, 51 R. habet glossam εἰς ὕφαλον πέτραν. — 6 — 8 λέγεται — ναῦς illata videntur ex Suida s. Ὑδρορροά. DIND.

1190, 11 κατεγχεῖται δὲ om. R.

1201, 19 γλῶσσαν R. — 21 utitur verbis Aristophanis Thesm. 131, ubi est, ὡς ἦδὲ τὸ μέλος

—καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον καὶ μανδαλωτόν.

1208, 24-27 sic R. ἔνοιον τὸν Λάμαχον, ἵνα ᾗ τὸ κινεῖς ἀντὶ τοῦ σαίνεις. ὡσεὶ—

1211, 34 ἐπήνεγκεν—συμβολὰς om. R.—35 παίζει πρ. τ. δμουνυμίαν ὁ Δικαιοπόλις R.

1213, 47 παιωνεῖον rectius scribitur apud Photion p. 370, 22. DIND.

1224, 8 δηλοῖ om. R.—9 εἶχε τῶν ληνα.... R. Fortasse τῶν ληναίων. DIND.

1229, 8 ἔπινον om. R.

1230, 10, 11 ex scholiasta Pindari Ol. 9, 1 addidi ὦ et correxi Ἡράκλειος vulgatum. DIND. Deinde edebatur καὶ Ἰόλαος. Correxerit Elmsleius et hæc annotavit : « Vide Av. 1764, ubi Archilocheum τήνελλα καλλίνικος iterum usurpat poeta. Carmen τρίστροφον erat, auctore scholiasta Pindari. Initium fuisse videtur :

Ἦ καλλίνικε χαῖρ' ἀναξ' Ἡράκλειος,
αὐτὸς τε κίολαος, αἰχμητὰ δύο
τήνελλα καλλίνικος. »

EQUITES.

Argumenta om. R.

ARG. I. 6 ἔς ἐπιτροπεύει τοῦ V. et Reg. 2712 (sive membranæ Brunckii), quem contulimus. — 7 αὐτοὶ δὲ οἱ V. — 9 διανεγθεὶς Reg. — 10 ἀλογώτερος V. σφᾶς Reg. — 11 συνομιωμοκότας. Deest verbum διαβάλλων vel simile quid. KUSTER. — ἐκ τῆς V. Reg. — ἴεται Reg. Vulgo ἴεται. — 12 διώσαντος Reg. — 13 τῶν om. Reg. κινδυνεύόντων Ald. — 15 ἵππων om. V. Ald. — τοὺς ποιητὰς Reg., qui et ἔτι pro ὁ δὲ. Ald. ὁ τε. — 16 παραγεγενημένος V. Reg. Ald. — Reg. τοῦ Κλ. μάλα γελοῖως. — 19 διαφθερομένων V. διαφθεριόμενος ἀχροατῆς Reg. — 21 τοὺς νοήμασι Reg. — 22 κατακρατοῦντος Reg. — 23 sic Reg. ὁ Δ. τοῖς λ. Ald. — 26 ἐκ. σίτησιν Ald. — 27 ἐλεγεῖς V. Deinde ὡς περιφανῶς Brunckius. ὡςπερ περιφανῆς Reg. Ald. — 28 εἶκει θατέρῳ Reg. ἐκβάλλεται Ald. — 29 δὲ om. Reg. — 31 γεγονότος προάγοντος Reg. — Κλέων Kusterus. V. Reg. Ald. Κλέωνος. Reg. παρακείμενος τὴν τοῦ Ἄγ., V. τὴν τε. — 32 θατέρων σκευὴν Reg. Ald. παραδειγματισμῷ Kusterus. Codd. omnes genitivum præbent. — 35, 36 καὶ — παραδίδοται om. R.

ARG. II. 1 Πύλου V. — 5 Κλ. τῆς V. — 6 ἐναντίους Ald. — 12 κρύπτει Reg. Deinde V. προφανῆς αὐτὸς, Ald. προφανῶς αὐτό. — 18 τὰ om. Ald. — 21 θεράποντες οἱ στρατηγοὶ om. Ald. nec habet hoc loco V. Addita ex V., qui infra post l. 33 repetit verba οἰκία ἢ πόλις, δεσπότης ὁ δῆμος, θεράποντες οἱ στρατηγοί. — 23, 24 ἐζημίωσαν πέντε τάλαντοις, vide Dindorf. ad Acharn. v. 6. — τάλαντα V. — 27 δὲ ἔτι V. — 32 Κρ. σαγύροις V. — 33 sic V. ὀλοφύροις Ald.

ARG. III. 35 Ἀνάγει codex Matritensis apud Iriart. p. 179. — 36 κατὶ Brunckius. καὶ ἔτι V. Ald. — 38 κἂν Kusterus. ἐν V. Ald. παραλογισμῷ V. διαφέροντ' Kusterus. διαφοροῦντ' Ald. διαφοροῦντα V. — 39 τε addidit Brunckius.

SCHOLIA.

6, 7 V. Θ. nihil nisi hæc, στίχοι λαμβανόμενοι ἀκα-

τάλ. — 9 ὁ τελ. V. — 11-17 om. V. Θ. — 12 πάλιν ἐν ἐκθέσει Ald.

1, 21. τὰ τοιαῦτα om. V. ἀλλὰ...σχήμασιν om. M.

2, 25, 26 Π. τὸν τῆ ἐκκλησίᾳ παφλάζοντα τὸν λαρυγγιστὴν M. — 27 ἢ διὰ Θ., et 29 ἐπολιτεύετο. — 31 νεωνητὸν δὲ τὸν R. — 34 αὐτοῖς R. — 35 οἱ δὲ Κλέωνα post γεννηθεῖσι ponit R. — 36 πέφυκε μὲν V. μάλλον om. R. — 37 συντραφεῖσιν Suidas s. Νεώνητον. Deinde οἷς (οὐς M.) ἂν ἐπικτησώμεθα idem, Θ. et M. — 38 οὐχ ἔτι V. Θ.

3, 42 fort. λέγομεν. DIND.

4, 47 τὸ ἐπιπηδῆσαι Θ.

5, 1 πληγὰς κακὰ πράγματα. V. — 3 καὶ προσποιεῖται addit Θ. περιποιεῖται est apud Suidam s. Προστρίβεται.

7, 8 καὶ πρ. τῷ δήμῳ om. R.

9, 12 αὐλῶσιν anonymus. Vulgatum λέγωσιν habet Suidas s. Ξυναυλίαν.—R. habet ὁ δὲ Ὀλυμπος αὐλητῆς γέγονεν καὶ αὐτὸς δυστυχῆσας διὰ μουσικῆν. — 18 συναυλεῖν Suidas; συναλγεῖν Ald. In M. gl. est δμυαλίαν.

11, 27, 28 in R. sic: ἄλλως. τί θρηνοῦμεν καὶ ὀδυρόμεθα μάτην καὶ ἀνωφελές. Scholion om. V. — 31 βουλευσόμεθα Ald. — 32 ἐπεὶ αὐτὸς μέλλει V.

13, 38 τὸ εἰπεῖν Θ. — 41 εἰπόντι σοι G. — 44 μάχομαι R.

17, 51 θαρσαλέον Ald. — 52 ἔχω anonymus. Legebatur ἔχων. — 1 πρῶτος idem. Legebatur πρὸς τὸ. — 2 πῶς οὖν ἂν V. — 3 τὸ add. Θ.

18 R. habet πανουργῶς ὡς ὁ Εὐριπίδης.

19, 14 μὴ εὐριπίδ. R. — 17 δὲ om. R.

21, 22 προσποιεῖτο ὑποτίθεσθαι αὐ λέγειν αὐτομολήσομεν R. — 25 λέγει Θ. δὲ om. R.

22, 29 τοῦ μολῶμεν τὸ αὐτό, εἶτα πάλιν τοῦ (τὸ Θ.) αὐτό. βούλεται V. Θ. — 34 ὁ μὲν Ἀπολλώνιος βαρύνεται (corr. βαρύνει), ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς δξύνει V. (Quæ verba om. G.) Huic scripturæ favet quod Apollonius De syntaxi p. 264, 3, oxytonum φαθί improbat, Herodianus autem, ut ex